

A hölgy észreveszi és elszégyenli magát. Vissza akarja csomagolni a süteményeket, de zavarában valamennyi a kocsi padlójára potyog.

A kislányból teljes erővel kipukkan a nevetés.

A nő a legközelebbi megállónál dühös pillantással, vérvörösén leszáll, ruhájáról, szájáról törli a habot.

A kislány illedelmesen, komolyan ül tovább a helyén, mintha mi se történt volna.

Az uzsonnakávójára gondol.

-i.

1934. március 17., szombat, 8. old.

Körbe-körbe

Egy gépkocsi siklik nesztelenül az úttesten. Vakító fényes, előkelő alkotmány. Elöl a mellvértje telis-teli van verve kápráztató kitüntetésekkel, arany és ezüst érmekkel. Olyan ez a kocsi, mint valami diadalmas hadvezér a közkatonák között. Szinte furcsa, hogy a többi nem áll sorfalat, amíg elvonul, s nem harsannak kürtök az érkezésekor. Mi mindenesetre mélyen meghajlunk előtte hódoló alázattal. Ő azonban ügyet sem vet ránk. Csaknem keresztülgázol rajtunk.

•

Sokan várják a társaskocsit a megállónál. Sokáig késik. Egy csinos fiatal lány türelmetlenségében valami táncdalt dudorász, s a lábát lassan, majd egyre gyorsabban mozgatja az ütemére. Már táncol is rendes, szabályos táncleépésben. Egy fiatalember szintén nem állja tovább, s az ő lába is a dallam ütemére perdül. A várakozás hevében már csaknem mindenki táncol. De a két fiatal őszintén, jókedvűen. Igazi nagyvárosi kép. Szinte kár, hogy már jön a kocsi.

•

Mit láttunk a márciusi ünnepen a pesti utcán?

Láttuk a piros-fehér-zöld meghitt, édes színeit házak faláról lengeni, kisfiúk mellén virítani, kislányok kezében lobogni, léggömbökön lebegni.

Láttunk deli, lovas ifjúkat menetek élén lovagolni. Sok-sokféle diáksapkát. Zöldet sárga zsinórral, sárgát zöld zsinórral, lilát, vöröset, fehérét és feketét, bársonyt, posztót és selymet minden árnyalatban. Egy egész várost tele sapkával. Mindegyik sapka más és más foglalkozást, más és más egyesülést, más és más világnézetet jelent. Az utca népe egyre találgatta a sapkák jelentését. Az jutott eszünkbe, hogy jó volna valami útmutató ebben a sapkarengetegben.

•

A kiseddévóban a néni mutatja Gizikének, hogy Sárrika mennyivel szebben rajzolta le a húsvéti nyuszt a piros tojásokkal, mint ő.

– Neki sokkal nagyobb szeme van, azért tud jobban rajzolni – mentekezik a szemrehányásra a kis Gizi.

•

Éjszaka, a sötét utcában csupán a gyászpompa-üzlet világít. Kékes-lilás fényvel sugárik bele a sötét éjszakába a kísérteties szó: „Koporsó.”

Miért világítják ki éjszakára ezt az üzletet? Talán arra gondolnak, hogy az éjszakai mulatozásból hazajáróknak egyszerre eszükbe jut, hogy nini, el is felejtettem, jó, hogy figyelmeztet ez a fényírás. Holnap reggel első dolgom lesz, és veszek egy koporsót.

-i.

1934. március 21., szerda, 6. old.